

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Kn 5:14-17)

Lugemine Teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil läks Naaman alla Jordani jõe äärde ja kastis end seitse korda vette, nii nagu jumalamees Eliisa teda oli käskinud. Ja tema ihu paranes lapseihu sarnaseks ning ta sai pidalitõvest puhtaks. Siis läks ta tagasi jumalamehe juurde ühes kogu oma kaaskonnaga, astus tema ette ja ütles: “Vaata, nüüd ma tean, et kogu maailmas pole Jumalat kusagil mujal kui ainult Iisraelis. Sina aga võta oma sulaselt tänukink vastu.” Eliisa vastas: “Nii tõesti kui elab Issand, kelle sulane ma olen, ei saa ma midagi vastu võtta.” Ja kuigi Naaman käis peale, et ta vastu võtaks, lükkas Eliisa kingituse tagasi. Lõpuks Naaman ütles: “Kui see tõesti ei saa teisiti olla, siis luba oma sulasel võtta nii palju mulda kui palju paar hobueesleid kanda jõuab, sest sinu sulane ei taha enam tuua põletus- ja tapaohvreid ühelegi teisele jumalale kui ainult Issandale.”

See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps 98:1 2-3ab 3cd-4 R:2b)

R: Jumal ilmutas oma tõe kõigile rahvastele.

Laulge Issandale uus laul,
sest tema on imesid teinud.

Tema parem käsi ja tema püha käsivars
on toonud temale võidu.

R:

Issand on oma lunastuse teatavaks teinud,
ta on ilmutanud oma õiglust paganate silme ees.

Ta on tuletanud meelde oma heldust
ja oma ustavust Iisraeli soole.

R:

Kõik maailma ääred on näinud
meie Jumala lunastustööd.

Rõkka rõõmust Issanda auks, kogu maailm,
juubeldage, hõisake ja mängige.

R:

(Teine lugemine 2Ti 2:8-13)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Olgu Jeesus Kristus sul meeles. Tema, kes ta põlvneb Taaveti soost ja on surnuist üles äratatud – see ongi evangeelium, mille pärast ma kannatan ja olen ahelais kurjategija kombel. Kuid Jumala Sõna ei ole aheldatud. Ja selle pärast talun ma kõike nende hüvanguks, kes on ära valitud, et nemadki võiksid Jeesuses Kristuses pälvida igavese au. See sõna on uskumistväärt: kui me sureme koos Kristusega, siis me ka elame ühes temaga, ja kui me kannatame koos temaga, siis me ka valitseme ühes temaga. Aga kui me tema ära salgame, siis salgab ka tema meid. Ometi, kui meie ei usu, jääb tema siiski ustavaks, sest tema ei saa ennast ära salata.

See on Jumala Sõna.

Salm enne evangeeliumi 1 Te 5,18)

Halleluuja. Olge tänulikud kõige eest,
sest see on Jumala tahe Jeesuses Kristuses. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 17:11-19)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus käis teed Jeruusalemma poole, läks ta Samaaria ja Galilea vahel läbi. Ja kui ta ühte külasse jõudis, tulid talle vastu kümme pidalitõbist meest ning jäid eemale seisma. Nad tõstsid oma häält ja hüüdsid: “Jeesus, õpetaja, halasta meie peale!” Kui Jeesus neid nägi, ütles ta neile: “Minge, näidake endid preestritele!” Ning kui nad läksid ja teed käisid, said nad pidalitõvest puhtaks. Aga üks nende seast, nähes end terveks saanud olevat, tuli tagasi ja kiitis valjul häälel Jumalat. Ta heitis Jeesuse jalgade ette silmili maha ja tänas teda. See mees oli samaarlane. Jeesus aga kostis ja ütles: “Kas neid, kes puhtaks said, polnud mitte kümme? Kus on ülejäänud üheksa? Kas rohkem ei leidunud kedagi, kes oleks tulnud tagasi Jumalale au andma, kui üksnes see samaarlane?” Ja ta ütles talle: “Tõuse ja mine, sinu usk on sind aidanud.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mida ma pean tegema, et täita Jumala tahet? Huvitav küsimus, sest isegi piiblis ei küsi päris niimoodi mitte keegi! Kui Jumala poole pöördutakse, siis ikka selleks, et midagi

paluda. Ja kui juhtubki, et inimene äärmisel juhul ja vastu tahtmist küsib, mida peaks ta tegema, siis ikka ainult selleks, et tema ise võiks midagi saada – olgu see siis pidalitõvest puhastumine, kuivanud käe paranemine, halvatusest tervistumine, kurjast vaimust vabanemine, või igavene elu täis taevalikke rõõme. Keegi ei küsi: mida pean ma tegema, et täita Jumala tahet?

Kas on keegi tähele pannud, et Jumal ise jäetakse siinkohal vaeslapseks: kedagi ei huvita, mis kasu peaks Jumalal olema sellest, kui mina saaksin terveks kui purikas ja võiksin takkatippu veel peesitada taevariigi päikeselisel supelrannal...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, elu alguses on kõik inimesed lapsed. Nad küsivad lapselikult otsekoheseid küsimusi, kuid peavad tihti jääma rahule vastusega, mis pigem peletavad neid nagu tüütuid porikärbseid. Kuid kasvades on laste kohus ja paratamatus saada täiskasvanuks; neil tuleb esitada oma küsimused uuesti, kuni leitud vastused suudavad neid veenda, et paremaid teadmisi pole siin elus võimalik hankida ega ise välja mõelda.

Kas pole piibelgi selles mõttes just nagu joonisfilm täiskasvanuile, mida lapsed vaatavad samasuguse õhinaga, lihtsalt formaadi pärast, teades et joonisfilm on tavaliselt ju lastefilm. See tähendab, kas on mõtet võtta piibli õpetusi päris otse, nagu need on kirja pandud? Või pigem peaksime neid õpetusi nägema kõige selle valgusel, kuidas neid on 2000 aasta vältel ajaloos teostada püütud, ja mis on sellest välja tulnud?

Mis on siis nende kahe aastatuhande jooksul selgeks saanud? Esiteks: et imedele ei saa loota, sest neid sünnib haruharva. Teiseks: et kui ime kellelegi ka sünnib, siis ei pruugi see teha teda moraalses mõttes paremaks inimeseks, vaid võib pigem tekitada kiusatuse püüda kõiki probleeme lahendada imede väljamangumise abil.

Kui Jeesus tänases evangeeliumis kümme pidalitõbist terveks teeb, siis näib see pigem tähelepanu juhtimisena tema võimetele, mis olid kinnituseks tema jumalikust päritolust ja seeläbi ka tema õpetuse tähtsusest. Kuid me ei saa teada, mida tegid kõik need tervekssaanud pidalitõbised oma elus edaspidi – kas head või kurja. Hea oli vähemalt seegi, et samaarlane oli hästi kasvatatud ja et tal tuli pähe Jeesust talle tehtud ime eest tänada ning kiita Jumalat – aga ka tema edaspidisest saatusest ei tea me rohkem mitte midagi.

Armsad õed ja vennad, me oleme usklike inimestena harjunud mõtlema, et teaduslik maailmavaade tähendab ateismi. Teadusliku maailmavaate üheks aluseks on väide, et mida pole võimalik mõõta,

sedas pole olemas. Ausalt öeldes kõlab see üsna üleolevalt. Kuid kas ei või meie niinimetatud “usklik maailmapilt” osutada veelgi madalamaks, juhul kui see keskendub vaid palumisele sõna otseses mõttes, ehk Jumalalt soodsate elutingimuste väljalunimisele. Niisugune käitumisviis mandub sisuliselt kaubanduslikuks maailmavaateks – see tähendab, vaid siis, kui Jumal meile midagi annab, vaid siis oleme omalt poolt valmis talle mööndusi tegema, kirikus käima, ja armulikult mõne tema käsuga vahel ka arvestama...

Kõik see paneb küsima, kas ei peaks ka meie, kristlased, saama üle mineviku klišeedest ja vaatama niiöelda “teadusliku uskumise” poole: see tähendab, kas ei peaks me pigem soovima Jumalast ja tema tahtest rohkem teada saada, kui püüdma teda enda huvides ära kasutada. Selle asemel, et üritada panna Jumalat täitma meie lühinägelikke soovide, peaksime küsima teadlaste kombel: miks Jumal meid lõi, mis on meie ülesanne siin maa peal, kuidas me saame teenida teda, milles seisneb tema tahe? Kui me oleme Jumala tööriistad, siis jääme vajama ka tema abi, kuid ikka selleks, et teenida teda, mitte et tema peaks teenima meid.

Kahtlemata tuleb arvestada kõigega, mida saab mõõta. Kuid ka see on teaduslik tõde, et kõige mõõdetava kõrval on määramatu lõpmatus reaalselt olemas. Selle lõpmatuse poole oleme kõik teel – Jumala ülesandel ja Jumala abiga... Aamen.